

Επικήδειος Χαιρετισμός
Του Φώτη Περουτσέα

Αγαπημένε συνάδελφε, καλέ μου φίλε, Φώτη.

Η οικογένειά σου, οι λοιποί συγγενείς, οι συνάδελφοι και φίλοι σου, εκφράζουν τη βαθύτατη θλίψη τους, για το θάνατό σου, σ' αποχαιρετούμε σήμερα και σε συντροφεύουμε στο τελευταίο σου ταξίδι, το ταξίδι στην αιωνιότητα.

Γεννήθηκες το 1935 στην Καστάνια της Μεσσηνιακής Μάνης, το νεότερο (4ο) παιδί πολυμελούς οικογένειας. Εκεί τέλειωσες το Δημοτικό Σχολείο. Με τη στήριξη των αδελφών σου φοίτησες στο Γυμνάσιο Παγκρατίου. Εισήλθες στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών. Ακολούθως έγινες Δικηγόρος Αθηνών και εργάστηκες επί τριετία. Το 1966 πέτυχες σε διαγωνισμό Ειρηνοδικών, διορίστηκες Ειρηνοδίκης και το 1968 πέτυχες και διορίστηκες πάρεδρος παρά Πρωτοδίκαις. Το 1969 διορίστηκες πρωτοδίκης στο Πρωτοδικείο Άρτας και ακολούθως μετετέθης στο Πρωτοδικείο Αθηνών. Υπηρέτησες ως Πρόεδρος Πρωτοδικών στη Λαμία και στη Θήβα. Ως Εφέτης και Πρόεδρος Εφετών υπηρέτησες στο Εφετείο Αθηνών. Λόγω ορίου ηλικίας δεν πρόλαβες να κριθείς για Αρεοπαγίτης, διέθετες όμως τα προς τούτο προσόντα.

Υπηρέτησες με αφοσίωση το Δικαστικό Σώμα για 36 ολόκληρα χρόνια. Το δικαστικό πνεύμα και οι αρετές του αντικειμενικού και δίκαιου δικαστή σε διέκριναν, απελθόντα Πρόεδρε, σε όλη τη διάρκεια της σταδιοδρομίας σου. Τις αρετές αυτές επέδειξες χωρίς δισταγμό.

Επιβλητικός στην όψη, οξύς στο νού, δωρικός στο λόγο και στη γραφή. Υψηπετής στη σκέψη και στο συναίσθημα.

Ο Πρόεδρος Περουτσέας, πέρα από την στέρεη θεωρητική του κατάρτιση, διέθετε μια έμφυτη ικανότητα στην ταχεία διάγνωση των ζητημάτων και την ορθή τομή της (αστικής και ποινικής) διαφοράς.

Ως Πολίτης διέθετες, αταλάντευτα, ακραιφνές δημοκρατικό φρόνημα.

Ως σύζυγος και πατέρας ήσουν υποδειγματικός.

Από μικρός γνώρισες πολύ καλά τον αγώνα του Μανιάτη για επιβίωση και δημιουργία μέσα σε ένα τόπο τόσο άγονο και σκληρό που ο καθένας τους δημιουργεί τον προσωπικό του παράδεισο. Ο νούς, η ψυχή και η καρδιά σου βρίσκονταν στην Καστάνιτσα, την οποία επισκεπτόσουν συχνά. Επισκεύασες δε το πατρικό σου σπίτι, Πυργο Μανιάτικο.

Με στήριγμα την εκλεκτή σύντροφο της ζωής σου, αγωνίστηκες ως Μανιάτης και εξασφάλισες άνετη κατοικία στα παιδιά σου και σε σας. Ατυχώς, άσχημα συμβάντα στην οικογένειά σου, κλόνισαν πρόωρα την υγεία σου και δεν άντεξες.

Καλέ μου φίλε Φώτη είμαι υπερήφανος που με τιμούσες με τη φιλία σου. Μετά υπόδειξή σου αγοράσαμε μαζί οικόπεδο στον Ώρωπό, όπου και ανεγείραμε εξοχική

κατοικία ο καθένας. Εκεί συμβιώσαμε από το 1975 μέχρι χθές, χωρίς να ανταλλάξουμε ποτέ άσχημη κουβέντα, και έτσι η φιλία παρέμεινε αδιατάρακτη

Καλότυχοι όσοι σε ζήσαμε και κακότυχοι που μας έφυγες. Με πολλή αγάπη σκύβουμε το κεφάλι και σε αποχαιρετούμε. Ευχόμαστε παρηγοριά στην οικογένεια σου και η μνήμη σου να παραμείνει αιώνια.